

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-239/22 – 1

Lieta C-239/22

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2022. gada 5. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Cour de cassation [Kasācijas tiesa] (Beļģija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 28. marts

Prasītājas:

État belge

Promo 54

Atbildētājas:

Promo 54

État belge

***Cour de cassation de Belgique* [Beļģijas Kasācijas tiesa]**

Spriedums

Nr. [..]

ÉTAT BELGE (BEĻĢIJAS VALSTS), kuru pārstāv finanšu ministrs [*ministre des Finances*] [..]

prasītājs kasācijas tiesvedībā]

[..], [omissis: prasītāja pārstāvja kontaktinformācija]

pret

PROMO 54, iepriekšējais nosaukums *Groupe Henova*, akciju sabiedrība, kas atrodas Ervā [*Herve*] [..],

atbildētāja kasācijas tiesvedībā,

[..] [*omissis*: atbildētājas pārstāvja kontaktinformācija]

Nr. [..].

PROMO 54, iepriekšējais nosaukums *Groupe Henova*, akciju sabiedrība, kas atrodas Ervā [*Herve*], [..],

prasītāja kasācijas tiesvedībā,

[..] [*omissis*: prasītājas pārstāvja kontaktinformācija]

pret

ÉTAT BELGE [BELĢIJAS VALSTI], kuru pārstāv finanšu ministrs [*ministre des Finances*], [..]

atbildētājs kasācijas tiesvedībā,

[..] [*omissis*: atbildētāja pārstāvja kontaktinformācija]

I. Tiesvedība Tiesā

Kasācijas sūdzības ir par *cour d'appel de Liège* [Ljēžas apelācijas tiesas] 2019. gada 4. jūnija spriedumu.

[..]

[] [*omissis*: valsts tiesvedības elementi]

II. Lietas fakti un tiesvedības priekšvēsture

[..] lietas faktus var apkopot šādi:

Sabiedrība *Groupe Henova*, kuras pašreizējais nosaukums ir *Promo 54*, sadarbībā ar sabiedrību *Immo 2020* ir attīstījusi nekustamā īpašuma projektu – bijušās koledžas pārbūvi par dzīvokļiem un birojiem.

Šo darbību rezultātā starp sabiedrību *Groupe Henova* un sabiedrību *Immo 2020* vispirms 2008. gada 6. jūnijā tika noslēgts sadarbības līgums, saskaņā ar kuru zemes un vecās ēkas īpašniece *Immo 2020* uzticēja *Groupe Henova* uzņemties atbildību par nekustamā īpašuma lietu sagatavošanu un izpēti, kā arī par kontrolēt būvlaukuma uzraudzību, koordinēt dažādu uzņēmumu darbību, risināt sarunas par komercilīgumiem, pārņemt visus apakšuzņēmējus un nodarboties ar nekustamā

īpašuma pārdošanu, pēc tam 2009. gada 18. februāra akts par sabiedrības *Immo 2020* atteikšanos no pievienošanas tiesībām par labu sabiedrībai *Groupe Henova*.

Attiecībā uz katru no pircējiem tika ievērots tas pats modelis, kas aprakstīts turpmāk tekstā attiecībā uz laulātajiem [...]: 2008. gada 20. decembrī [laulātie [...]] paraksta cerību pirkumu par summu 297 105,68 EUR. 2009. gada 20. februārī starp sabiedrību *Immo 2020* un laulātajiem [...] tiek noslēgts privāts līgums par bijušās skolas ēkas ar zemi pārbūvi, un tajā pašā dienā starp laulātajiem [...] un sabiedrību *Groupe Henova* tika noslēgts uzņēmuma līgums, saskaņā ar kuru tā apņēmas veikt atjaunošanas darbus par summu 259 533,52 EUR, ieskaitot pievienotās vērtības nodokli, proti, 231 738,50 EUR par dzīvokļa uzlabojumiem, bez pievienotās vērtības nodokļa (PVN) 6 % apmērā, un 11 480,01 EUR par garāžas būvniecību, bez 21 % PVN; no 2009. gada marta līdz 2010. gada maijam un 2009. gada 8. jūlijam autentisks pārdošanas dokuments parakstīts starp laulātajiem [...] un, no vienas puses, sabiedrību *Immo 2020* par zemes gabalu un veco ēku, no otras puses, starp sabiedrību *Groupe Henova* par dzīvokli un garāžu, par kopējo cenu 276 615,89 EUR, no kuriem 231 738,50 EUR bija par dzīvokli.

État belge uzskata, ka darījums ir mākslīgi sadalīts, lai iegūtu ļaunprātīgu nodokļu priekšrocību, un tas ir nevis zemes gabala ar mājas karkasu pārdošana, kam seko renovācija, kurai piemēro samazinātu 6 % likmi, bet gan vienots darījums par jaunu dzīvokļu piegādi, kam piemēro PVN ar likmi 21 %.

Pārsūdzētajā spriedumā ir atbalstīta *État belge* atziņa [...].

III. Kasācijas sūdzības pamati

Pamatojot [pirmo] apelācijas sūdzību [...],[...] prasītājs izvirza vienu pamatu.

Pamatojot [otro] apelācijas sūdzību [...] prasītāja izvirza četrus pamatus, no kuriem pirmais ir formulēts šādi:

Pārkāptās tiesību normas:

- *Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu* 2. pants, 9. panta 1. punkts, 14. pants, 12. pants un 135. panta 1. punkta j) apakšpunkts;
- “*Code de la taxe sur la valeur ajoutée*” [Beļģijas Pievienotās vērtības nodokļa kodeksa] 1. panta 9. punkts un 44. panta 3. punkta 1. apakšpunkta a) punkts.

Kritizētie pamati un lēmumi

Spriedumā ir apstiprināts [nodokļu administrācijas lēmums] [...] ar šādu pamatojumu: [...] “Attiecībā uz pārbūvēto ēku aplikšanu ar pievienotās vērtības nodokli.

[...]

[...] [omissis: pārkāpto tiesību normu teksts, kas turpmāk apkopots sadaļās “Sūdzības” un “Tiesas nolēmums”].

Pēc [prasītājas] domām, tikai jaunas ēkas, t. i., ēkas, kas vēl nav bijušas izmantotas, var tikt piegādātas, piemērojot pievienotās vērtības nodokli, un Beļģijas tiesa nevar paplašināt jēdziena “jauna ēka” saturu, attiecinot to uz ēku, kas ir būtiski renovēta.

Pamatojumam tā izvirza šādus argumentus:

- Apkārtraksta Nr. 16/1973 un Lēmuma Nr. 19.497 administratīvā interpretācija ir antikonstitucionāla, jo šie noteikumi tiek uzskatīti par obligātiem;*
- Eiropas Savienības tiesības neļauj dalībvalstij transponēt direktīvu ar vienkāršu apkārtrakstu un tādējādi padarīt to saistošu saviem pilsoņiem;*
- Tiesas judikatūras attīstība ļauj secināt, ka jēdziens “jauna ēka pēc renovācijas” ir pieejams tikai tām dalībvalstīm, kuras ir transponējušas Direktīvas 2006/112/EK (PVN direktīva) 12. panta 2. punktu, ko Beļģija nav izdarījusi.*

Šāda argumentācija nav pieņemama.

Ja ar nodokli aplik tikai jaunas ēkas, proti, ēkas, kas nodotas ne vēlāk kā līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc gada, kurā tās pirmo reizi apdzīvotas vai ekspluatētas, kā minēts Pievienotās vērtības nodokļa kodeksa 44. panta 3. punkta 1. apakšpunkta a) punktā, [prasītājas] izvirzītā sākotnējā tēze ir nepareiza, jo jēdziens “jauna ēka”, uz kuru tā atsaucas, ir pārāk ierobežojošs.

Protams, ne 1973. gada 28. jūnija Apkārtrakstam Nr. 16/1973, ne 1976. gada 20. februāra un 29. aprīļa Administratīvajam lēmumam Nr. E.T. 19.497 (iekļauts PVN Rokasgrāmatas 152/2. punktā) nav likuma spēka ([] [valsts doktrīna]), tā ir administrācijas nostāja, ko nodokļu maksātājs var apstrīdēt un kura nekādā ziņā nav saistoša tiesām un vispārējām tiesām, un Beļģija nav transponējusi Direktīvas 2006/112/EK 12. panta 2. punkta otro daļu, kas nav tieši piemērojama.

Tomēr no paša Pievienotās vērtības nodokļa kodeksa 44. panta 3. punkta 1. apakšpunkta a) punktā ietvertā “jaunu” ēku jēdziena izriet, ka veca ēka var “pārtapt” par jaunu un var tikt pirmo reizi apdzīvota, ja tā ir pietiekami būtiski

pārveidota, un šajā sakarā nav nepieciešams transponēt Direktīvas 2006/112/EK 12. panta 2. punktu.

Tādējādi saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru PVN jomā termini, ar kuriem apzīmē atbrīvojumus, ir jāinterpretē šauri, jo tie ir atkāpes no vispārējā principa par to, ka PVN tiek iekasēts par katru preču piegādi, ko par atlīdzību veic nodokļa maksātājs (skat. Tiesas 2009. gada 19. novembra spriedumu “Don Bosco Onroerend Goed”, C-461/08, 25. punkts un tajā minētā judikatūra). Un otrādi – izņēmumu joma atbrīvojumiem no PVN samaksas ir plaša.

Tāpēc ēka, kurai ir beidzies novitātes periods, vēlāk par tādu var atkal kļūt, ja tā ir būtiski atjaunota.

Kā jau *cour [d'appel]* ir norādījusi, ņemot vērā iepriekš minētos principus, nevar uzskatīt, ka esošajā ēkā var būt veikti darbi, kas ietver būtiskas izmaiņas, līdz pat izmaiņām pašā tās būtībā, un tomēr palikt tāda pati, lai būtu jāpieņem, ka, neraugoties uz šiem darbiem, to nekad nevarētu pirmo reizi apdzīvot vai pirmo reizi izmantot ([..] [omissis: judikatūra un valsts doktrīna]).

Tiešām, īpašuma “jaunā” rakstura noteikšana neizbēgami ir saistīta ar noteiktas rīcības brīvības izmantošanu, un izlemt citādi nozīmētu ļaunprātīgi izmantot šo jēdzienu.

No šīs rīcības brīvības neizriet, ka tiktu pārkāpts Konstitūcijas 170. pantā nostiprinātais nodokļa likumības princips, jo tas ir jāvērtē, ņemot vērā likumu vispārējo raksturu un to situāciju daudzveidību, kādās tos piemēro.

Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret nodokļu maksātājiem un tiesisko drošību, administrācija ir noteikusi kritērijus, kas ietverti dokumentos ar apkārtraksta nozīmi.

PVN Rokasgrāmatas 152/2. punktā ir šāds precizējums:

“152/2. Pārbūvētas vecas ēkas.

Saskaņā ar Kodeksa 44. panta 3. punkta 1. apakšpunktu par jaunbūvēm uzskata ne tikai jaunuzceltas ēkas, bet arī vecu ēku, kas pārveidota tā, ka tā iegūst jaunas ēkas īpašības.

Šajā sakarā var aplūkot trīs iespējamus gadījumus.

Pirmais gadījums. Vecajā ēkā veikto darbu rezultātā ir radikāli mainījušies tās būtiskie elementi, proti, tās būtība, struktūra (nesošās sienas, kolonnas, dēļi, kāpņu telpas vai lifti u.c.) un, attiecīgā gadījumā, mērķis (skat. 1973. gada 28. jūnija Apkārtrakstu Nr. 16/1973, 10. punkta 3. apakšpunkts).

Šādā gadījumā tā neapšaubāmi ir jauna ēka neatkarīgi no izmaiņu īstenošanai veikto darbu izmaksām salīdzinājumā ar ēkas vērtību pirms izmaiņām.

Otrs gadījums. Vecajā ēkā veikto darbu dēļ nav mainījušies būtiskie ēkas elementi, kā tas bija pirmajā gadījumā, bet tie bija paredzēti vai nu īpašuma saglabāšanai, vai arī lai vairotu tā ērtības, kā tas ir centrālās apkures ierīkošanas, vannas istabas ierīkošanas, jumta atjaunošanas un citos gadījumos.

Šajā gadījumā ēkas būtiskie elementi nav pārveidoti. Tāpēc šīs ēkas, ēkas daļas un tai piegulošās zemes tālākpārdošana vai citu lietu tiesību, kas nav īpašumtiesības uz šādu ēku, ēkas daļu un tai piegulošo zemi, nodibināšana, nodošana vai atpakaļnodošana pēc darbu pabeigšanas principā nevar būt pamats piemērot PVN, pat ja īpašuma kadastrālie ienākumi būtu palielinājušies un veikto darbu izmaksas būtu ļoti augstas salīdzinājumā ar īpašuma vērtību, kāda tā bija pirms darbu uzsākšanas.

Trešais gadījums. Ņemot vērā to, ka tad, kad veiktie darbi rada būtiskas izmaiņas ēkā, vairumā gadījumu ir grūti novērtēt, vai ir radikāli pārveidoti būtiski elementi pirmā gadījuma izpratnē, tomēr var atzīt, ka ēka ir jauna, ja īpašnieka vai viņa uzdevumā trešo personu veikto darbu izmaksas, neskaitot PVN, sasniedz vismaz 60 % no ēkas, kurā tiek veikti darbi, izņemot zemi, tirgus vērtības darbu pabeigšanas brīdī.

[..]

[..] [omissis: precizējumi attiecībā uz darbiem un to vērtību]

Tomēr pirmajā un trešajā iepriekš minētajā gadījumā darījumam, kas attiecas uz pārveidoto ēku, lai to varētu aplikt ar nodokli, nepieciešams:

- a) lai veikto pārveidojumu rezultātā būtu mainījies kadastrālais ienākums, kurš bija attiecināms uz ēku pirms darbu uzsākšanas;*
- b) lai paredzētais darījums notiktu Kodeksa 44. panta 3. punkta 1. apakšpunktā noteiktajā termiņā;*
- c) lai persona, saistībā ar kuru maksājams PVN, pierāda [nodokļu] administrācijai veiktā darba nozīmīgumu. [..].*

[..] [omissis: precizējumi par pierādījumu]”

Attiecībā uz [prasītājas] pārdoto ēku “jauno” raksturu PVN kontekstā

Šajā gadījumā jānorāda, ka:

- bijusī skola tiek pārveidota par dzīvokļiem un birojiem profesionālām vajadzībām, kas aizņemties apstākļu, funkcionalitātes, aprīkojuma un ērtību ziņā būtiski atšķiras;*
- veikto darbu apjoms ir ievērojams [..] [omissis: veikto darbu apraksts]*
- [prasītājas] noslēgtajos līgumos [norādīts], ka:*

- notariālajos aktos ir precizēts, ka “pārdošana attiecas uz nekustamo īpašumu, kas vēl nav nodots pirmajai lietošanai – apdzīvošanai”;
- specifikācijā, kas attiecināma uz dzīvokļiem B4 un B7, ir norādīts, ka “pircējs tiek informēts, ka jaunā ēka ir jauna”;
- sadaļa par darbiem, kuri saistīti ar [ēkas] konstrukciju, proti, zemes darbi, rakšanas darbi un pamati, kā arī nesošās konstrukcijas, plātnes un pārsegumi ir iekļauti specifikācijās;
- pircējiem nosūtītajos rēķinos ir iekļauti pamati un jumta seguma elementi.

Tādējādi no visiem šiem elementiem izriet, ka ir uzbūvētas jaunas ēkas, kuras var izmantot pirmo reizi, un uz tām neattiecas Pievienotās vērtības nodokļa kodeksa 44. panta 3. punkta 1. apakšpunkta a) punktā paredzētais atbrīvojums attiecībā uz nekustamā īpašuma piegādi pēc būtības.

Dokumenti, ko [prasītāja] iesniedza savas prasības pamatojumam, nepārlicina. [...] [omissis: iesniegto pierādījumu novērtējums]”.

Sūdzības

1. Saskaņā ar Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. pantu, 9. panta 1. punktu un 14. pantu materiālā īpašuma nodošanu parasti apliek ar pievienotās vērtības nodokli, nenošķirot kustamo un nekustamo īpašumu.

Iepriekš minētās direktīvas 135. panta 1. punkta j) apakšpunktā ir paredzēts šāds izņēmums: “Dalībvalstis atbrīvo [...] ēkas vai ēkas daļu un zem tās esošās zemes piegādi, izņemot 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos gadījumus”.

Tādējādi “ēku” piegāžu atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa ir izņēmums no vispārējā noteikuma.

Šis atbrīvojums neattiecas uz “12. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām ēkām”, t. i., tā saukto “jauno ēku” piegādēm, kurām joprojām piemēro pievienotās vērtības nodokli, ciktāl tās atbilst direktīvā paredzētajiem nosacījumiem.

[...] [omissis: attiecīgie Direktīvas 2006/112 noteikumi, kurus iesniedzējtiesa ir apkopojusi zem virsraksta “Tiesas nolēmums”].

Direktīvas gramatiska interpretācija ļauj secināt, ka ēka zaudē jaunas ēkas īpašības, tiklīdz tā tiek pirmo reizi apdzīvota vai izmantota.

2. Direktīva attiecas arī uz pārbūvētu ēku aplikšanu ar nodokļiem.

Direktīvas 12. panta 2. punktā arī apstiprināts, ka tieši pievienotā vērtība ir noteicošais faktors ēkas piegādes aplikšanai ar pievienotās vērtības nodokli, jo tas pilnvaro dalībvalstis noteikt sīki izstrādātus noteikumus par tā paša panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā kritērija, proti, “pirmreizējas izmantošanas” kritērija, piemērošanu ēku pārbūves gadījumā. Tādējādi direktīva paver ceļu pārbūvētu ēku aplikšanai ar nodokļiem, ja ar pārbūvi attiecīgajai ēkai tiek radīta pievienotā vērtība, tāpat kā ar sākotnējo ēkas būvniecību.

Tādējādi viens noteikums attiecas uz ēkas pārbūvi, bet otrs – uz ēkas jaunbūvi. Tā rezultātā dalībvalstīm vairs nav iespējas izlemt, vai ēka ir vai nav jauna, izņemot precizējumus, kā piemērot pārbūves kritēriju.

No tā izriet, ka tad, ja dalībvalsts neizmanto iespēju noteikt šādus sīki izstrādātus noteikumus, pārbūvēta nekustamā īpašuma piegādi ar PVN neapliek, ja Beļģijas valsts tiesībās nav transponēta direktīvas 12. panta 2. punkta pirmā daļa.

3. Principā tie paši noteikumi ir ietverti arī Pievienotās vērtības nodokļa kodeksā.

Tādējādi šis kodekss principā attiecas uz ķermeniskām lietām, nenošķirot kustamo un nekustamo īpašumu.

Pievienotās vērtības nodokļa kodeksa 44. panta 3. punkta 1. apakšpunkta a) punkts atbrīvo no PVN nekustamā īpašuma piegādi pēc būtības, izņemot 1. panta 9. punktā minēto ēku un tām piesaistītās zemes piegādi, ja tās tiek nodotas ne vēlāk kā 31. decembrī otrajā gadā pēc tā gada, kad ēka izmantota pirmo reizi.

Tādējādi Pievienotās vērtības nodokļa kodeksa 44. pants neattiecas uz pārbūvētas ēkas gadījumu, lai gan saskaņā ar direktīvas 12. panta 2. punkta pirmo daļu dalībvalstīm ir iespēja to transponēt valsts tiesību aktos.

Beļģijas likumdevējs nav izvēlējis šo iespēju, un tāpēc “jaunas ēkas” jēdzienu nevar attiecināt uz pārbūvētām ēkām, ja transponēšana nav notikusi.

4. [Pārsūdzētajā] spriedumā ir pausts viedoklis, ka Pievienotās vērtības nodokļa kodeksa 44. panta 3. punkta 1. apakšpunkta a) punktā paredzēto pirmās izmantošanas vai lietošanas kritēriju var interpretēt tādējādi, ka “ēka, attiecībā uz kuru ir beidzies novitātes periods, var vēlāk tāda var atkal kļūt, ja tā ir būtiski atjaunota”, un šajā sakarā nav nepieciešams “transponēt Direktīvas 2006/112/EK 12. panta 2. punktu”.

Tomēr direktīvā šāda iespēja dalībvalstīm nav paredzēta, izņemot un tikai ar nosacījumu, ka tās precizē pārbūves kritērija piemērošanas kārtību.

5. No tā izriet, ka ar spriedumu ir pārkāpts Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. pants, 9. panta 1. punkts, 14. pants, 12. pants un 135. panta 1. punkta

j) apakšpunkts, kā arī Pievienotās vērtības nodokļa kodeksa 1. panta 9. punkts un 44. panta 3. punkta 1. apakšpunkta a) punkts, jo ar to ir apstiprināts [...] [omissis: nodokļu administrācijas lēmums], pamatojot, ka ķermenisku lietu, kas minēts Pievienotās vērtības nodokļa kodeksa 1. panta 9. punktā, pēc apstrādes var atgriezt jaunā stāvoklī, lai gan atbildētājs nav transponējis valsts tiesībās Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) 12. panta 2. punktā paredzēto iespēju, kura tam ļauj piemērot PVN pārveidota nekustamā īpašuma nodošanai.

IV. Tiesas nolēmums

Apelācijas sūdzības ir par vienu un to pašu spriedumu; tās ir jāapvieno.

Par [otro] apelācijas sūdzību [...]:

Par pirmo pamatu:

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. pantā ir noteikts, ka ar PVN apliek preču piegādi par atlīdzību dalībvalsts teritorijā, ko veic nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds.

Saskaņā ar direktīvas 135. panta 1. punkta j) apakšpunktu dalībvalstis atbrīvo no nodokļa tādu ēku vai to daļu un tām piegulošās zemes piegādi, kas nav minētas 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

Tās 12. panta 1. punkta a) apakšpunkts attiecas un ēkas vai tās daļas un tai piegulošās zemes piegādi, kas veikta pirms tās pirmreizējas izmantošanas.

Direktīvas 12. panta 2. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka dalībvalstis var paredzēt sīki izstrādātus noteikumus par 1. punkta a) apakšpunktā minētā kritērija piemērošanu ēku pārbūvei, kā arī par tām piesaistītās zemes jēdzienu, un trešajā daļā ir paredzēts, ka dalībvalstis var piemērot citus kritērijus, nevis pirmās izmantošanas kritēriju, piemēram, laikposmu no ēkas pabeigšanas dienas līdz pirmās piegādes dienai vai laikposmu no pirmās izmantošanas dienas līdz nākamās piegādes dienai, ar nosacījumu, ka šie laikposmi nepārsniedz attiecīgi piecus un divus gadus.

Saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa kodeksa 44. panta 3. punkta 1. apakšpunkta a) punktu nekustamā īpašuma piegāde pēc būtības ir atbrīvota no nodokļa; tomēr 1. panta 9. punkta pirmajā daļā minēto ēku, ēku daļu un tām piegulošās zemes piegāde ir atbrīvota no nodokļa, ja šāda īpašuma nodošana tiek veikta ne vēlāk kā līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc gada, kurā minētajā pantā attiecīgais īpašums pirmo reizi tiek apdzīvots vai izmantots.

Saskaņā ar šā kodeksa 1. panta 9. punktu ēka vai ēkas daļa ir jebkura būve, kas iebūvēta zemē un tai piegulošajā zemē, uz kuras atļauts būvēt, un kuru nodod viena un tā pati persona vienlaikus ar ēku un tai piegulošo zemi.

Spriedumā norādīts, ka “ne 1973. gada 28. jūnija Apkārtrakstam Nr. 16/1973, ne 1976. gada 20. februāra un 29. aprīļa Administratīvajam lēmumam Nr. E.T. 19.497, kas ietverti PVN rokasgrāmatas Nr. 152/2. punktā “Pārbūvētas vecas ēkas” [...], nav likuma spēka” un ka “Beļģija nav transponējusi Direktīvas 2006/112/EK 12. panta 2. punkta otro daļu, kura nav tieši piemērojama”.

Tajā norādīts, ka, “pēc [prasītājas] domām, ar PVN var aplikt tikai jaunas ēkas, t. i., ēkas, kas vēl nav bijušas apdzīvotas”, un jēdziens “jauna ēka pēc renovācijas” ir pieejams tikai tām dalībvalstīm, kuras ir transponējušas Direktīvas 2006/112/EK [...] 12. panta 2. punktu, kas Beļģijā nav izdarīts”.

Tiek norādīts, ka “šāda argumentācija nav pieņemama”, jo “no paša Pievienotās vērtības nodokļa kodeksa 44. panta 3. punkta 1. apakšpunkta a) punktā minētā “jaunu” ēku jēdziena izriet, ka veca ēka var atkal pārtapt” par jaunu un var tikt pirmo reizi apdzīvota, ja tā ir pietiekami būtiski pārveidota, un šajā sakarā nav nepieciešams transponēt Direktīvas 2006/112/EK 12. panta 2. punktu, lai “ēka, kurai ir beidzies novitātes periods, tāda atkal var kļūt, ja tā ir būtiski atjaunota”.

Tā kā ir uzdots jautājums par iepriekš minētās direktīvas 12. panta 1. un 2. punkta un 135. panta 1. punkta j) apakšpunkta interpretāciju, Eiropas Savienības Tiesai ir jāuzdod prejudiciāls jautājums, kas ir ietverts šī sprieduma rezolutīvajā daļā.

Ar šādu pamatojumu

Tiesa,

apvienojusi apelācijas sūdzības [...] [*omissis*: atsaucies uz apelācijas sūdzībām];

aptur tiesvedību līdz brīdim, kad Eiropas Savienības Tiesa būs sniegusi atbildi uz šādu prejudiciālo jautājumu:

Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 12. panta 1. un 2. punkts un 135. panta 1. punkta j) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja dalībvalsts nav definējusi pirmreizējās izmantošanas kritērija piemērošanas kārtību ēku pārbūvei, piegāde pēc tādas ēkas pārbūves, kura pirms pārbūves ir bijusi pirmreizēji izmantota, Direktīvas 12. panta 1. punkta a) apakšpunkta vai 12. panta 2. punkta trešās daļas nozīmē, joprojām ir atbrīvota no pievienotās vērtības nodokļa?

[...] [*omissis*: procesuālie jautājumi]